

SZKOŁA SŁOWA

EFEZ – MODELEM NA ZDOBYCIE MIASTA

SPIS TREŚCI

I.-III.

ZROZUMIENIE HISTORII, NIEZBĘDNYCH PRZYGOTOWAŃ ORAZ STRATEGICZNEJ NATURY ATAKÓW NA EFEZ

IV.-V.

ETAPY, PRZEZ KTÓRE PRZESZEDŁ KOŚCIÓŁ EFESKI OD SWOJEGO POWSTANIA, POPRZEZ RÓŻNE ATAKI AŻ DO OSTATECZNEGO PRZEŁOMU ORAZ LEKCJE, JAKICH MOŻEMY SIĘ NAUCZYĆ DZIĘKI TYM DOŚWIADCZENIOM

VI.-VIII. 2 i 3 ROZDZIAŁ LISTU DO EFEZJAN

MOC KRZYŻA, DZIĘKI KTÓREJ POWSTAJE NOWY CZŁOWIEK
NOWE TAJEMNICE, KTÓRE SĄ TERAZ OBJAWIANE
WOŁANIE O OBJAWIENIE OJCA

IX.-X. 4, 5, 6 ROZDZIAŁ LISTU DO EFEZJAN

7 SPOSOBÓW, WEDŁUG KTÓRYCH MAMY CHODZIĆ
JAK STAĆ I SKUTECZNIE WALCZYĆ PRZECIWKO NADZIEMSKIM
MOCOM I ZWIERZCHNOŚCIOM

XI.-XII

LEKCJE Z OBJAWIENIA I LISTÓW JANA
INFORMACJE Z INNYCH ŹRÓDEŁ
OSTATECZNA BITWA Z DIANA

ZROZUMIENIE HISTORII, NIEZBĘDNYCH PRZYGOTOWAŃ ORAZ STRATEGICZNEJ NATURY ATAKÓW NA EFEZ

I. HISTORIA

A. Wszyscy prorocy do Jana Chrzciciela włącznie mówili o Królestwie Bożym i panowaniu Bożym na ziemi i o tym, że obejmie to całą ziemię.

1. Prorocy mówili o odbudowanych ruinach miast.
2. Początek manifestacji proroczego słowa znajdujemy w Jezusie (Mat. 11:11-13)

B. Jezus ogłasza Królestwo Boże po tym, jak Jan Chrzciciel został wtrącony do więzienia.

1. Jan rozczarowany i zniechęcony, pokonany przez Heroda, zadaje Jezusowi pytanie: „Czy ty jesteś tym, który ma przyjść, czy też mamy oczekiwać innego?” (Mat. 11:2)
2. Królestwo Boże to moc a nie słowa (I Kor. 4:20)

C. Doświadczenie Jana Chrzciciela jest prawie identyczne z doświadczeniem Eliasza, który został pokonany przez Izebel.

1. Obaj rzucili wyzwanie demonicznym mocom, społecznej niesprawiedliwości, moralnemu upadkowi, powrotowi do religijności i politycznemu złu ich czasów.

2. Eliaz kończy jako człowiek zniechęcony, pokonany i rozczarowany. Jan kończy tak samo (1 Król. 19:4, Mat. 11:2)

3. Siły demoniczne rządzące krajem są zbyt potężne w stosunku do ich namaszczenia. Mają do pokonania wielkie, mocne drzwi jakimi są Izebel i Herod.

D. Elizeusz przejmuje obowiązki Eliasza; Jezus przejmuje obowiązki Jana Chrzciciela.

1. Bóg powiedział Eliazowi, aby uczynił trzy rzeczy.

- a. Po pierwsze: namaścił Hazaela na króla Syrii (tzn. namaścił albo wyznaczył świeckich liderów)

- b. Po drugie: namaścił Jehu na króla Izraela (tzn. namaścił albo wyznaczył religijnych przywódców)

- c. Po trzecie: namaścił Elizeusza jako proroka na swoje miejsce.

Eliaz wykonuje tylko jedno z zadań. Wygląda na to, że jest zniechęcony i nie ma serca ani wiary na pozostałe dwa.

- 2. Elizeusz wiele uczy się od Eliasza, ale widzi, że potrzebuje większego namaszczenia, aby odnieść sukces tam, gdzie nie udało się Eliaszowi. Prosi o podwójną miarę ducha Eliasza i dostaje ją – to trudne, ale nie niemożliwe.**

Jednakże musi „widzieć” w duchowej rzeczywistości siły Boże, które są z nim. Elizeusz już je widzi (2 Król. 2:9-10, 2 Król. 6:15-17)

- 3. Elizeusz wykonuje niedokończone przez Eliasza zadania.**

- a. Hazael zostaje przez niego wyznaczony i namaszczony (2 Król. 8:18-15).
- b. Jehu zostaje przez niego namaszczony i od razu niszczy Izebel (2 Król. 9:37)

- 4. Jan Chrzciciel przyszedł w mocy i duchu Eliasza i nie udaje mu się pokonać demonicznych mocy rządzących krajem.**

- 5. Jezus przychodzi jako wielki Elizeusz. On także ma dokończyć dzieło na nowym poziomie mocy i namaszczenia**

- 6. Jezus przepowiada, że pełna manifestacja prekursorskiej służby Eliasza ciągle jeszcze ma się wypełnić mimo że Jan Chrzciciel nie żyje (Mat. 17:11-12)**

E. Jezus dokonuje rozdzielania

1. Do Jana Chrzciciela – namaszczenie Jana Chrzciciela.

Jan reprezentuje najlepszą, namaszczonej służbę człowieka do usługiwania w pojedynkę, posłaną i namaszczonej przez Boga, aby przygotować drogę.

2. Królestwo Boże teraz nadeszło – namaszczenie Królestwa – takie jak Jezus.

Teraz namaszczenie królestwa jest reprezentowane przez społeczności prowadzone przez apostoła i proroka, które potężnie poszerzają Królestwo poprzez czynienie dzieł Jezusa.

3. Najmniejszy w Królestwie Niebios jest większy niż Jan Chrzciciel.

4. Jezus przyszedł, aby coś zapoczątkować, nie tylko po to by być kimś.

F. Różnicę między namaszczeniem Jana Chrzciciela a namaszczeniem Królestwa charakteryzuje siedem rzeczy.

1) Jan nie uczynił żadnego cudu.

Jan nie uczynił żadnego cudu, ale dokładnie głosił prawdę (Jana 10:41-42)

„Idźcie i oznajmijcie Janowi, co widzicie” (Mat.11:4-6)

Jezus oraz wszyscy chrześcijanie Królestwa poruszają się w sferze cudów (Iz. 8:18, Hebr. 2:13)

2) Jan był „światłem”, ale nie był światłością (Jana 5:35, 1:8).

Jezus i chrześcijanie Królestwa są światłością (Jana 1:4-5, Jana 8:12, 9:5, Mat. 5:14, Ef. 5:8-15)

3) Jan nie miał życia wiecznego.

Jezus i chrześcijanie Królestwa mają (zob. cały pierwszy list Jana)

4) Jan Chrzcziciel nie żył wiarą i nie czynił uczynków wiary.

Jezus i chrześcijanie Królestwa żyją wiarą i dokonują uczynki wiary.

5) Jan nie był ochrzczony ani namaszczony Duchem Świętym.

Jezus i chrześcijanie Królestwa są (Dz. Ap. 10:38, Jana 14:12).

6) Jan praktycznie nie był w Królestwie.

Z mocą głosił o nim, ale nie mógł go skutecznie poszerzać. Jezus rozpoczął Królestwo i zaczął je skutecznie poszerzać. Wszyscy chrześcijanie Królestwa czynią tak samo. (Mat. 11:11-12)

7) Jan nie żył ani nie modlił się tak jak Syn Boży (Łuk. 11:1-2, Jana 16:23-27).

a. relacja syna z ojcem

b. prawa syna w modlitwie

c. bogactwo dziedzictwa syna

d. odpowiedzialność syna za posłuszeństwo

(Posłuchaj kasety pt. „Sons can change the world, Babies can't do anything” - „Synowie mogą zmienić świat, niemowlęta nie mogą nic zrobić”).

Jezus przez 30 lat doskonałego posłuszeństwa jako człowiek stał się pierwszym Synem Człowieczym Boga Ojca. Ale Jego celem było doprowadzić wszystkich chrześcijan Królestwa to tego samego usynowienia (Hebr. 2:10).

II. Atak na Efez- modelem gwałtownego poszerzania Królestwa w mieście (Dz. Ap. 16:6, Dz. Ap. 20:32)

Miasto Efez oraz rządzące nim moce muszą zostać opisane.

EFEZ był głównym miastem w Azji mniejszej, czwartym co do wielkości w Imperium Rzymskim z 250 tys. mieszkańców.

Artemida zwana jest również **Dianą**. Bardzo podobna do Isis, bogini egipskiej. Jak to się ma to Izebel? Ten duch rządził Babilonem i Imperium Syryjskim jako **Baal** (działała przez Izebel, ona jest bramą). Rządził Imperium Egipskim jako Isis, Imperium Greckim jako Artemida, Imperium Rzymskim jako Diana. To ciągle ta sama moc ducha działającego pod innymi imionami. Wszyscy władcy, generałowie, najwięksi przywódcy polityczni i biznesmeni kłaniali się temu duchowi pod różnym imieniem i szukali jego pomocy oraz błogosławieństwa.

Isis, Artemida i Diana – wszystkie mają podobne tytuły i są zwane jako:

- królowa niebios
- bogini księżyca
- bogini natury i zwierząt
- bogini płodności
- Ich bożki i obrazy mają wiele podobieństw (np. starożytny egipski obraz Isis i Horusa porównano niedawno do obrazu czarnej Madonny)

III. Przygotowania Pawła do walki duchowej.

- 1. Duch Święty zabronił Pawłowi iść do Azji i Bitynii (Dz. Ap. 16:6-8) 53 r. n.e.** – Paweł nie był jeszcze gotowy na taki atak i potrzebował dalszego szkolenia w dziedzinie walki duchowej.
- 2. Paweł został wezwany do Macedonii (Dz. Ap.16:9-10)**
- 3. Paweł w Filipii (Dz. Ap.16:11-40) 53 r. n.e.** – Paweł uczy się jak wielbić, co staje się drogą do wyjścia z więzienia, powoduje trzęsienie ziemi i wiele nawróceń.

4. **Paweł w Tesalonice (Dz. Ap. 17:1-9) 53 r. n.e.** – Paweł uczy się jak odwrócić ich od bożków i uwolnić ich od demonów, aby służyli żyjącemu Bogu i poprzez własny przykład chce skłonić ich do tego samego życia wiarą i życia w mocy, aby oni sami mogli stać się wzorem dla innych w całym regionie.

5. **Paweł w Berei (Dz. Ap. 17:10-14) 53 r. n.e.** – Paweł uczy się jak być kaznodzieją w oparciu o Słowo i jak ustanawiać niewzruszone biblijne dowody jego objawienia. To go zachowa w prawdzie i będzie chronić od zwiedzenia.

6. **Paweł w Atenach (Dz. Ap. 17:15-34) 54 r. n.e.** – Paweł uczy się nie ufać mądrym argumentom i perswazyjnym mocom ludzkiej mądrości, ale ufać głupocie głoszenia oraz głupocie i mocy krzyża.

7. **Paweł w Koryncie (Dz. Ap. 18:1-18) 54 r. n.e.** – Paweł jest zdeterminowany, aby głosić tylko o krzyżu w mocy i działaniu Ducha Świętego. Uczy się siedzieć na tronie i rządzić; nie być wzruszonym przez opozycję, lecz zbierać obiecane żniwo. (Posłuchaj kasety nt. „Kathizo”)

Dopiero teraz Paweł jest gotowy na Efez. Dotyka Efezu, ale nie zostaje tu (Dz. Ap. 18:18-19) 56 r. n.e.

Paweł pozostawia Akwilę i Pryscyllę w Efezie, aby zmiękczyli glebę (Dz. Ap. 18:19).

Spotykają Apollosa, który „zna tylko chrzest Jana” i wykładają mu dokładniej drogę Bożą (Dz. Ap. 18:24-28). Ten staje się kaznodzieją Królestwa.

8. Paweł w końcu udaje się do Efezu (ok. 57 r. n.e.)

Znajduje grupę uczniów, którzy „znają tylko chrzest Jana”. Oni już pokutowali, zostali ochrzczeni w wodzie i wierzyli w Jezusa, ale w ich modlitwach nie było mocy. Teraz doświadczają niesamowitego spotkania z Duchem Świętym, mówią na językach i prorokują. Stają się społecznością Królestwa.

Teraz następuje atak na Artemidę i dochodzi do potężnego zetknięcia się ze wspaniałymi cudami, co przeradza się w wielki przełom z rozruchami i gwałtownymi reakcjami.

Paweł pozostaje tu dłużej niż gdziekolwiek indziej – 3 lata – potem idzie dalej i opuszcza swoich starszych, by dokończyć dzieło (ok. 59 r. n.e.)

Wzywa ich w drodze do Jeruzalemu i do więzienia (Dz. Ap. 20:17-32) (ok. 60 r. n.e.). Ale oni nie mają tego samego autorytetu duchowego i Paweł przepowiada wejście drapieżnych wilków, które rozproszą kościół po tym, jak on odejdzie.

Paweł pisze swój wielki traktat o kościele – list do Efezjan – z więzienia i wysłał zborowi w Efezie (ok. 64 r. n.e.). To podręcznik o tym, jak gwałtownie poszerzać Królestwo na poziome miasta. Kościół jednak nie stosuje tego podręcznika.

Pawłowi zależy na utrzymaniu apostołskiej opieki, aby wzmocnić kościół. **Tymoteusz** najwidoczniej przybył razem z Pawłem do Efezu i został namówiony do pozostania, gdy Paweł udał się do Macedonii (1 Tym. 1:3). Proroctwo Pawła dotyczące drapieżnych wilków zaczęło się już wypełniać poprzez różne herezje oraz zwiedzenia atakujące kościół od wewnątrz i zewnątrz. Wygląda na to, że Tymoteusz pozostał w Efezie aż do swojego męczeństwa za rządów Domicjana.

Apostoł Jan przebywa w Efezie od ok. 68 r. n.e., podtrzymując kościół w czasie wielkich prześladowań za panowania **Nerona** dotąd, gdy zostaje zesłany na wygnanie na wyspę Patmos podczas jeszcze większych prześladowań za rządów Domicjana (81-95 r. n.e.) aż do swojej śmierci.

Historyczny kościół w Efezie nigdy nie doszedł do pełnego wypełnienia się tego, co Paweł ujrzał w duchu i spisał w swoim liście.

Jak dotąd nie było jeszcze kościoła, który by żył w pełnym objawieniu listu Pawła do Efezjan. Jest to prorocza księga czekająca na wypełnienie się. Jest to podręcznik mówiący jak krok po kroku zdobyć miasto. Zrobmy to w Jego imieniu, w Jego mocy i na Jego chwałę!!!

Podczas zesłania Jana na wyspę Patmos, Jezus napisał do kościoła w Efezie (95 r. n.e.), zganiał ich i napomniał. Ale oni nigdy w pełni nie wypełnili swojego powołania.

Powstańmy, my - jako kościół czasów ostatecznych, aby stać się prawdziwymi Efezjanami i wygońmy rządzące moce tak, aby nasze miasta zgięły swoje kolana przed Jezusem i uwielbiły jego potężne imię.

ETAPY, PRZEZ KTÓRE PRZESZEDŁ KOŚCIÓŁ EFESKI OD JEGO POWSTANIA, POPRZEZ RÓŻNE ATAKI AŻ DO OSTATECZNEGO PRZEŁOMU ORAZ LEKCJE, JAKICH MOŻEMY SIĘ NAUCZYĆ DZIĘKI TYM DOŚWIADCZENIOM

IV. Pełne mocy znaki i cuda dzieją się na początku potężnego przełomu. (Dz. Ap. 19:1-20) 57 r. n.e.

A. Ataki od zewnątrz

1. Pierwsze ataki pojawiły się w ciągu 2-3 lat.

a. Demetriusz stał się „bramą piekła”.

Gwałtowna reakcja ludu na mowę Demetriusza, który stał się „bramą piekła”
Ludzie zostali namówieni do pozostania lojalnymi wobec Diany i do
przeciwstawienia się ze względów ekonomicznych Nowej Drodze (Dz. Ap.
19:21-27)

b. Patriotyzm Efezjan względem Diany.

Miasto wołało: „Wielka jest Diana Efeska”. Aby być patriotami oraz lojalnymi
kulturalnie, ludzie byli zmuszeni do kultywowania swoich tradycji i nie
naśladowania jakiegось obcego boga (Dz. Ap. 19:27-41).

Po ustabilizowaniu się sytuacji w kościele po pierwszym ataku, celem Pawła
„w Duchu” staje się podróż i ponowna wizyta w Macedonii, a następnie
Jeruzalem i Rzym. Paweł wyrusza około 59 r. n.e.

B. Ataki od wewnątrz

1. Paweł przestrzega przed zaciekłym atakiem drapieżnych wilków od wewnątrz.

Paweł zwołuje starszych, aby przybyli do niego do Miletu w jego drodze powrotnej z Macedonii do Jeruzalem. Przestrzega ich przed zaciekłymi atakami drapieżnych wilków od wewnątrz (Dz. Ap. 20:15-38). Potem Paweł udaje się do Jeruzalem, gdzie zostaje aresztowany w świątyni, co ratuje go od śmierci ze strony motłochu. Jego uwięzienie rozpoczyna się w 60 r. n.e.

Kościół w Efezie od tego czasu przeżywa wielkie ataki przez następne 30-35 lat i jest w stanie tylko czekać, zamiast wzrastać i mieć jeszcze większy wpływ na miasto.

2. Opis ataków w liście Pawła do Tymoteusza.

Paweł opisuje te ataki w liście do Tymoteusza, któremu powierzył sprawowanie opieki nad kościołem w Efezie. Pierwszy i drugi list Pawła do Tymoteusza został napisany w 66 i 67 r. n.e. Można je podsumować następująco:

a. inne doktryny, np. gnostycyzm, itd. (1 Tym. 1:3)

b. baśnie i nie kończące się rodowody (1 Tym. 1:4)

c. niebiblijne nauczanie, bezowocne dyskusje nadużywające zakon (1 Tym. 1:6-8)

d. nieprzyzwoicie ubrane kobiety oraz nauczyciele (1 Tym. 2:1-15)

e. ludzie żerujący na kościele i nie pracujący (1 Tym. 5:1-16)

f. błędne nauczanie o bogactwie (1 Tym. 1:6-11)

(por. pisma pierwszych ojców kościoła, aby uzyskać większą wiedzę na temat przeróżnych herezji, które stały się plagą ówczesnego kościoła)

3. Paweł w liście do Tymoteusza pisze, jak wzmocnić kościół w Efezie.

Największą odpowiedzialnością Pawła było zmotywowanie Tymoteusza do powołania silnych, bogobożnych starszych i diakonów, którzy zdrowo by nauczali i wymagali dyscypliny od trzody (1 Tym. 3:1-16, 1 Tym. 5:17-18)

4. Paweł prosi Tymoteusza, aby był wzorem.

Poprosił Tymoteusza, aby był wzorem w każdej dziedzinie, a szczególnie w:

- a. świętości i czystości życia

- b. uciekaniu od tego, co szkodliwe i szukaniu tego, co pożyteczne

- c. napominaniu i nauczaniu, zwracając szczególną uwagę na to, jak traktuje starszych mężczyzn i kobiety

- d. byciu przykładem przede wszystkim dla wierzących

- e. całkowitym rozprawieniu się ze strachem

- f. w zdobywaniu przez wiarę tego, co zostało mu przepowiedziane w prorocत्वach

- g. uczestniczeniu w cierpieniach, które pojawiają się wraz z ewangelią mocy

V. List Pawła do kościoła w Efezie

A. Cel listu

Paweł pisze, aby ustanowić zasady, według których mają skutecznie walczyć i wygrać bitwę, która toczy się dookoła nich. Jest to podręcznik dotyczący zdobycia miasta.

B. Data napisania listu

List do kościoła w Efezie Paweł wysłał prawdopodobnie z Rzymu w 64 r. n.e., po około czterech latach przebywania w więzieniu.

C. Stan kościoła w Efezie w momencie nadejścia listu.

Kościół był zapalony przez kilka lat. Po wspaniałym początku nie robił jednak żadnych postępów, ponieważ jedna z największych zwierzchności skutecznie sprzeciwiała się poszerzaniu Królestwa.

D. Utwierdzanie prawdziwego biblijnego obrazu Jezusa i tego, kim jesteśmy i co mamy w Nim.

Rodział 1

1. Wersety od 1-3:

Paweł, z woli Bożej apostoł Chrystusa, do świętych w Efezie i wierzących w Chrystusa Jezusa:

ŁASKA wam i POKÓJ od Boga, Ojca naszego i od Pana Jezusa Chrystusa.
(Posłuchaj kompletu kaset na temat tych dwóch słów: ŁASKA i POKÓJ)

Bóg już nas ubłogosławił w Chrystusie każdym duchowym błogosławieństwem niebios.

Rozdziały 1-3 opisują to, co zostało już przelane na nasze konto w duchowym banku. A więc:

- wybranie
- akceptacja
- przebaczenie
- odkupienie
- świętość
- oczyszczenie z win
- mądrość
- adopcja

- rodzina
- synostwo
- dziedzictwo
- obywatelstwo
- autorytet i panowanie razem z Nim na Jego tronie.

Zadatek Ducha został już dany – jest to gwarancja pełnego dziedzictwa. Sumując, każde duchowe błogosławieństwo zostało już przelane na nasze konto w duchowym banku. Potencjalnie jesteśmy bogaci ponad miarę, jednak często żyjemy jak żebracy.

Według tego, co czytamy w tym liście, powinniśmy nauczyć się kolejno:

a. najpierw SIEDZIEĆ

b. potem CHODZIĆ

c. potem STAĆ

d. a na końcu WALCZYĆ

2. Wersety od 4-16: kim się staliśmy i co otrzymaliśmy w Chrystusie.

Wiele z kluczowych słów wymienionych w wersetych 1-3 napotykamy także w tym fragmencie.

- święci i bez winy przed Nim w miłości
- przebaczenie
- odkupienie
- mądrość i roztropność
- przeznaczenie, wybranie
- zaadoptowanie jako synów

- dziedzictwo

- ku uwielbieniu chwalebnej łaski Jego

3. Wersety 17-23: Pierwsza z dwóch apostojskich modlitw w liście do Efezjan.

Paweł cierpi, aby święci mogli „zobaczyć” to, co on widzi. Tu chodzi o serce a nie o intelekt. Musimy „zobaczyć, aby dojść do prawdziwej wiary.

Co musimy zobaczyć:

- nadzieję Jego powołania

- jakie bogactwo Jego chwały jest dziedzictwem świętych

- nadzwyczajną wielkość mocy Jego w nas i przez nas, którzy wierzymy

- działanie przemożnej siły, która wzbudziła Chrystusa z martwych i posadziła („kathizo”) go po swojej prawicy

- ponad wszelką nadziemską władzą (arche), mocą (exousia), siłą (dunamis), panowaniem (kuriotes) i imieniem (onoma – znany, mieć reputację, np. „Jezusa znamy i Pawła znamy).
- w tym wieku i w przyszłym
- wszystko poddane pod stopy Jego
- ustanowiony Głową kościoła ponad wszystkimi rzeczami
- Kościół jest Jego ciałem – pełnia tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia

VI. Moc krzyża, dzięki której powstaje nowy człowiek.

List do Efezjan – rozdziały 2 i 3

A. Byliśmy w Nim i mieliśmy udział w Jego przyjściu i wniebowstąpieniu (Rozd. 2: 1-10)

„W Nim” wstąpiliśmy z głębokości piekła na tron w niebie.

Potrzebujemy zrozumieć „prawo dziedzicności”, które istnieje dla nas w Nim.

„W Nim”, „razem z Nim” i „w Jego imieniu” pojawia się ponad 80 razy w Nowym Testamencie.

„W Chrystusie” lub „w Chrystusie Jezusie” również pojawia się ponad 80 razy.

To jest wynik potężnego działania Jego łaski (w. 5 i 8)

B. Poganie – część rodziny Bożej (rozdział 2, w. 11-13)

Teraz poganie mogą się cieszyć, że są częścią rodziny Bożej poprzez moc krwi Chrystusa. Są teraz, razem z wierzącymi Żydami, prawdziwie obrzezani i we wspólnocie z Izraelem oraz takimi samymi uczestnikami obietnicy przymierza.

C. Doskonały pokój (rozdział 2, w. 14-22).

Bóg doskonale pojednał nas ze sobą poprzez krew Jego krzyża (Kol. 1:12-23)s

D. Boże pragnienie rozprzestrzenia się tego doskonałego pokoju.

On chce, aby ten sam pokój był doskonały między wszystkimi rasami, kulturami, rodzajami (płciami) i społecznymi różnicami.

Wersety 13-14: Ten sam krzyż to czyni i może pokonać nawet największą różnicę.

Największy możliwy podział kulturowy, rasowy i religijny istniał między Żydami a poganami.

Został pokonany przez krzyż.

E. Zjednoczeni, aby powstał nowy człowiek

Wersety 15-18: zostaliśmy połączeni w jednego człowieka, jedno ciało, jedną rodzinę i teraz wszyscy mamy dostęp do Ojca w jednym Duchu.

F. Jedność – niezbędny warunek początkowy, aby właściwie budować kościół.

Wersety 19-22: ta jedność jest niezbędnym warunkiem do właściwego budowania na właściwym fundamencie apostołów i proroków.

Tylko wtedy Jezus może budować swój kościół, którego nie przemogą bramy piekła (Mat. 16:18).

Jakikolwiek dom czy miasto rozdwojone samo w sobie, nie może się ostać (Mat. 12:25)

Staliśmy się jedną, zjednoczoną, niezwyciężoną rodziną Bożą. Żyjący Duch wypełnił świątynię. Stałe miejsce zamieszkania Boga w Duchu.

VII. Tajemnice, które teraz są objawiane.

A. Tajemnica objawiona przez Jego świętych apostołów i proroków (rozdział 3, w. 1-7)

1. „Biblijne tajemnice” – jak, dlaczego i komu są objawione.

Wyraźnie widzimy, że święci apostołowie i prorocy mają szczególną odpowiedzialność w tej dziedzinie.

2. Szczególna tajemnica objawiona Pawłowi.

Jak Bóg miał zamiar wprowadzić pogan w pełne dziedzictwo razem z wierzącymi Żydami.

3. Tajemnice teraz objawiane kościołowi.

Te tajemnice były zakryte aż do teraz, musimy być otwarci na nie.

Niektóre z tych nowych tajemnic:

- Rola kobiet w kościele.
- Rola afrykańskich narodowości i może Afroamerykanów.
- Rola narodowości hiszpańskich i hiszpańskiej społeczności w USA.
- Rola Żydów w czasach ostatecznych.
- Inne utracone prawdy próbuje się na nowo odkrywać. Wydaje się jednak, że są one nowymi tajemnicami dla wielu kościołów.

B. Dwa wielkie cele, dla których tajemnice zostały odkryte w tamtych czasach (rozdział 3, w. 8-13)

1. „zobacz” chwałę; „zobacz” żniwo.

Dzięki szczególnemu wylaniu łaski na życie Pawła, był on zdolny do zwiastowania poganom niezgłębionego bogactwa Chrystusa, co sprawiło, że wszyscy ujrzeli chwałę i moc tej tajemnicy ukrytej w Bogu od początku wieków. To spowodowało wielkie żniwo gorących wierzących.

2. Wywyższaj Boga i pokonaj wroga.

Poprzez wspaniałą i potężną jedność różnorodną mądrość Bożą będzie poprzez kościół objawiona mocom i zwierzchnościom nadziemskim powodując wśród nich przerażenie i pokonując je.

VIII. Wołanie o objawienie Ojca.

Paweł zgina swoje kolana przed Ojcem. Oto druga apostołska modlitwa w liście do Efezjan (rozdział 3, w. 14-21)

Tutaj mamy drugą apostołską modlitwę Pawła w liście do Efezjan. On zgina kolana swoje „przed Ojcem, od którego wszelkie ojcostwo („pasa patria” – całe ojcostwo) na niebie i na ziemi bierze swoje imię.”

A. „Rodzina” i „ojcostwo”.

W Grece używa się tego samego słowa na „ojca”, „rodzinę” i „ojcostwo”. W porządku Bożym rodzina może być rozpatrywana tylko pod względem sfery ojcostwa.

B. Rodzina i Ojcostwo Boże muszą być objawione.

To, o co woła Paweł, to jest objawienie Ojca, który objawia nam swoją miłość tak, że prawdziwie stajemy się rodziną Bożą i całkowicie zostajemy wypełnieni pełnią Bożą. I wtedy, tak jak Jezus, poznajemy Ojca i uczymy się czynić wszystko z miłości, która działa dzięki społeczności z Nim.

W wyniku tego ciągłego napełniania się, doświadczamy, że On potrafi uczynić według swojej mocy w nas o wiele więcej niż to, o co prosimy lub o czym myślimy. To przynosi Mu wielką chwałę w kościele.

IX. 7 sposobów, według których mamy chodzić

List do Efezjan – rozdziały 4, 5 i 6

A. Chodzenie według Jego celu (rozdział 4, w. 10)

B. Chodzenie w jedności (rozdział 4, w. 1-6)s

1. W tej jedności trzeba chodzić, a nie tylko w nią wierzyć.

Jako Księżę Pokoju, Bóg poszedł na krzyż, podczas gdy my nadal byliśmy wrogami Boga. Nie było przedtem żadnego znaku przełomu, który mógłby go zachęcić. Jako naśladowcy Boga również powinniśmy postępować tak samo.

2. Postawy i działania niezbędne do chodzenia w jedności (w. 1-3)

- pokora i łagodność są całkowitym przeciwieństwem pychy
- anielska cierpliwość
- znoszenie jedni drugich w miłości

- wytrzymałość bez przerwy
- utrzymywanie jedności ducha w spójni (sundesmos – grupa aresztantów związanych wspólnym łańcuchem i pracujących razem) pokoju

3. Tak jak Bóg jest jeden, a mimo wszystko Jego istotę tworzą trzy odrębne osoby, tak my mamy naśladować tę jedność.

Jest tylko jedno ciało, jeden Duch, jedno powołanie, jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest i jeden Bóg i Ojciec nas wszystkich. On jest ponad wszystkim i we wszystkim.

4. „w jednym ciele wiele mamy członków, a nie wszystkie członki tę samą czynność wykonują” (Rzym. 12:4) (wersety 7-16)

Ta absolutna jedność musi pozwolić na wielką różnorodność darów i funkcji. Wielka różnorodność w jedności przejawia się za każdym razem, gdy używane są dary Ducha Świętego (zob. 1 Kor. 12:1-10, Rzym. 12:1-8)

a. musimy zrozumieć pewne zasady:

i) Bóg nie jest „sprawiedliwy” zgodnie z naszymi standardami. On jest suwerennym Bogiem i czyni to, co chce.

Dosłownie On sam „ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a innych pasterzami i nauczycielami.” Ta sama zasada jest użyta co do budowania Jego kościoła w Mat. 16:18. Są rzeczy, których Jezus nie deleguje innym. Jezus wybiera tak, jak chce i nikt inny nie ma nic do powiedzenia w tej sprawie (w. 11)

ii) cokolwiek posiadamy w dziedzinie darów lub zdolności, jest całkowicie uzależnione od łaski.

iii) Istnieje nie tylko różnorodność darów, lecz także różnorodność miary oraz różnorodność dziedziny

iv) Bóg nie ocenia nas poprzez to, co osiągamy w kategorii produktu brutto ale naszą wierność w tym, co zostało nam powierzone. „Komu wiele dano, od tego wiele będzie się żądać” (Łuk. 12:48)

v) wierny kapitan dziesięciu dostanie taką samą nagrodę jak wierny w tym samym stopniu kapitan tysiąca.

b. cel pięciorakiej służby

werset 12: celem “pięciorakiej służby, lub „służby Efezjan 4:11” jest wyposażyć świętych do dzieła usługiwania. Te dary nie są po to, aby je przedstawiać podziwiającej nas widowni, lecz by wprowadzić całe Ciało w bardziej efektywne poruszanie się w darach.

c. cel jedności w Ciele Chrystusa.

wersety 13-16: celem jest wprowadzenie nas w tę jedność w pełnię Bożą. A więc między sobą, polegając na darach jedni drugich, możemy uczynić wszystko, co On czynił. Samodzielnie możemy wykonać tylko pewną część. Ale razem, gdy wszyscy dojdziemy do wymiarów pełni Chrystusowej, nic nie będzie niemożliwe. Dzięki temu, że będziemy wypełnieni Duchem Świętym i całkowicie dostępni jako Jego ciało, Jezus będzie mógł działać w swojej potężnej mocy przez naszą jedność i różnorodność.

Ochronieni mądrością apostołów, biblijnym poznaniem nauczycieli, rozpoznaniem duchowym proroków, otoczeni opieką pastorów i zmotywowani przez ewangelistów, nie możemy zostać zwiedzeni fałszywymi doktrynami lub oszukani przez oszustów, czy wilków w owczym przebraniu. Nikt nie będzie widzem, każdy będzie uczestnikiem. Wszyscy będą współpracować, wspierać i każdy w ten sposób będzie przyjmował od siebie nawzajem. W wyniku tego Ciało będzie wzrastać i będzie się rozwijać w każdej dziedzinie w mocy miłości.

d. aby osiągnąć w naszej jedności Boże cele, musimy zwracać szczególną uwagę na sposób, w jaki chodzimy.

i) wersety 17-20: musimy całkowicie odrzucić chodzenie według tego świata

Przede wszystkim musimy całkowicie odrzucić chodzenie, które w jakikolwiek sposób naśladuje świat.

- ludzie tego świata są odizolowani (odcięci) od życia Bożego. Żyją bez łaski.

- Myślenie ludzi w świecie zostało zaciemnione. Nie są w stanie widzieć ani rozumieć tego, co duchowe.

Odizolowanie od Boga i brak Jego łaski nastąpiło w momencie, gdy Adam i Ewa postanowili żyć w samowystarczalnej niezależności. Nie mieli zamiaru stać się grzesznikami. Myśleli, że uda im się żyć takim samym bezgrzesznym życiem w ich własnej sile. Nie rozumieli, że była to moc do życia na daną chwilę poprzez posłuszeństwo Bogu. W momencie, w którym wybrali niezależność, utracili moc i stali się więźniami grzechu i szatana.

Niezależność w stosunku do Boga to główny powód, wskutek którego ludzie tego świata chodzą tak grzesznymi drogami i w takim mocnym związku. To także główny powód, dla którego chrześcijanie żyją pokonani przez diabła, ponieważ on ciągle trzyma ich na uwięzi. Z drugiej strony życie w zależności i posłuszeństwie w stosunku do Boga gwarantuje nam wolność od grzechu i mocy szatana. Idąc tą drogą będziemy niepokonani - tak jak Jezus (Jana 14:30-31).

ii) Wersety 30-32: potrzeba „ściągnięcia” i „założenia” pewnych rzeczy.

To jest działanie w wierze przez Słowo, niemniej jednak większość ludzi dopiero w momencie kryzysu odkrywa, że dana prawda jest właściwa i wtedy staje się ona dla nich praktyczna – poprzez doświadczenie jej.

Te wielkie bogactwa naszego dziedzictwa są w Nim. Nie możemy otrzymać wiary do przyjęcia ich, „dopóki go nie usłyszymy i dopóki nie zostaniemy przez niego pouczeni, jako że prawda jest w Jezusie”.

Zbyt wielu chrześcijan żyje “chwiejną wiarą” lub czymś, co zastępuje wiarę (Jana 4:39-42)

Musi nastąpić w nas odnowienie umysłu, które spowoduje, że zaczniemy inaczej myśleć.

Oto rzeczy, które musimy „ściągnąć” i „założyć”:

iii) werset 25 – „założyć” prawdę. Zawsze mamy mówić prawdę jedni drugim w miłości.

iv) werset 26 – „ściągnąć” grzeszny gniew. Niech słońce nad nim nie zachodzi!

v) werset 28 – „założyć” finansową prawość. Nie okradaj Boga, pUrzędu Skarbowego, czy innego człowieka.

vi) werset 29 – „ściągnij” nieprzyzwoitą mowę i „załóż” mowę pełną łaski.

vii) werset 27 – musimy dokonać tych zmian, aby nie dać diabłu przystępu.

vii) werset 30 – nie wolno nam zasmucać Ducha Świętego.

C. Efezjan 4:31-5:2 – chodzenie w miłości

1. Postawy i zachowania przeciwne do miłości.

Pozbądź się wszelkiej goryczy, gniewu, złości, krzyku, złośliwości i złośliwości.

2. Postawy i zachowania, które pokazują miłość.

Bądź uprzejmy, łagodny, wyrozumiały i pełen przebaczenia tak jak Jezus.

Chodź w miłości, naśladowując Boga i kochając na takim samym poziomie jak Jezus.

D. Efezjan 5:3-7 – chodzenie w czystości moralnej bez chciwości i pożądania.

Uciekaj od niemoralności seksualnej, nieczystości, sprośnych, nieprzyzwoitych żartów, błazeńskiej mowy. Cokolwiek, co jest choć trochę brudne lub dwuznaczne. Uciekaj od tego!

Unikaj próżności, która należy do tej samej kategorii! Dlaczego? Bo jest rodzajem chciwości czy pożądania i pochodzi od tego samego korzenia. Jeśli się z nią nie rozprawisz, zostaniesz zdyskwalifikowany i staniesz się kolejną duchową ofiarą.

E. Efezjan 5:8-14 – chodzenie w świetle

1. Światło i ciemność wzajemnie się wykluczają i nie mogą razem istnieć (zob. 1 Jana)

2. Światło to optymalne źródło mocy i energii.

3. Boże światło, jeśli się do niego zbliżymy, powoduje trzy rzeczy:

- wystawia i manifestuje się tak, że widzimy i wyznajemy to, co zostaje nam objawione
- niszczy to, co jest ciemne, ponieważ ciemne nie może istnieć w świetle.
- moc światła tworzy coś nowego i zapełnia to, co było ciemne

F. Efezjan 5:15-21 – chodzenie w mądrości.

1. nie żyjcie jak głupcy, tylko jak mądrzy.

2. wykorzystujcie czas (Kairos)

3. zrozumcie jaka jest wola Pana.

4. nie upijajcie się winem, ale bądźcie wypełnieni Duchem.

5. zawsze dziękujcie

6. poddawajcie się jedni drugim w bojaźni Bożej. Mądrzy doradcy są naszym bezpieczeństwem i ochroną. Bycie samemu, izolowanie się jest niebezpieczne!

G. Efezjan 5:22-6:9 – chodźcie w poddaniu we wszystkich relacjach

1. Biblijne poddanie – czym jest, a czym nie jest.

Biblijne poddanie jest:

Biblijne poddanie nie jest:

2. Chodzenie w poddaniu ma potężną moc w przewyciężaniu wszystkich mocy szatana ponieważ w ten sposób kościół staje się posłuszny i czysty (Ef. 5:22-23)

Chrystus jako mąż kocha kościół i oddaje samego siebie za niego. On pragnie doprowadzić kościół poprzez poddanie i kąpiel wodną Słowem do potężnej dojrzałej doskonałości. To daje kościołowi moc do przewyciężenia wszystkiego, co stoi przeciw niemu.

3. Trzy główne rodzaje relacji, które muszą stać się bombo-odporne (por. kuloodporne) poprzez właściwe poddanie.

a. Ef. 5:22-33 – relacja małżeńska

Chrystus i Jego kościół są rzeczywistością. Mąż i żona to cień, który musi dokładnie reprezentować i odzwierciedlać tę rzeczywistość.

b. Ef. 6:1-4 – relacja rodzic-dziecko

Właściwe ojcostwo to główny czynnik w wyzwaniu właściwego posłuszeństwa w dzieciach.

Ponownie uczymy się tego od Ojca, od którego wszelkie Ojcostwo na niebie i ziemi bierze swoje imię.

Celem właściwego ojcostwa jest objawienie Ojca.

c. Ef. 6:5-9 – relacje typu pan-sługa, pracodawca-pracownik, lider-uczeń

Ponownie uczymy się, jak się zachowywać się w relacji z naszym Mistrzem i Panem.

W każdej ziemskiej relacji służymy jako pan lub sługa, lider lub uczeń, pracodawca lub pracownik naśladowując wzór Chrystusa, który był doskonałym sługą, a który teraz jest Mistrzem.

X. Jak stać i skutecznie walczyć przeciwko nadziemskim mocom i zwierzchnościom

A. Ef. 6:10-18 – bądź mocny w Panu i potężnej mocy Jego.

Musimy unikać dwóch pułapek:

1. Walka przeciw diabłu we własnej sile i samowystarczalności
2. Pasywne czekanie aż Pan suwerennie zadziała w naszym imieniu.

Prawda jest taka, że Pan walczy w i przez naszą ludzką naturę. My, wyposażeni w Jego moc, tak samo bierzemy udział w walce, jak i On. On też jest w tej walce z nami, dając nam moc do zwycięstwa.

B. Ef. 6:11 – włożyć (enduo) całą zbroję Bożą

1. Każdy rzeczownik, zaimek i czasownik w tych wersetych użyty jest w liczbie mnogiej a nie w pojedynczej. Niemniej jednak, każdy jest indywidualnie odpowiedzialny za upewnianie się, że poszczególne części zbroi odpowiednio go chronią.

2. Prowadzeni przez przywództwo apostołskie mamy atakować zwierzchności i moce jako Jeden Zjednoczony Człowiek. Musimy zdjąć zbroję, na której one polegały, rozbroić j, a potem ograbić ze wszystkich dóbr, tzn. rozwiązać wszystkich, których związały (Łuk. 11:21-22). Musimy współpracować z Jezusem, w przeciwnym razie rozproszymy się (Łuk. 11:23).

3. Jest siedem części zbroi:

- opasani pasem prawdy (perionnumi – związać dookoła bardzo ciasno)
- włożyć (enduo) pancerz sprawiedliwości
- obuwszy nogi, by być gotowymi do zwiastowania ewangelii pokoju (hupodeo – mocno zawiązać)

- przede wszystkim weźcie tarczę wiary (analambano – mocno uchwycić się czegoś)
- weźcie przyłbicę zbawienia (dechomai – otrzymać, przyjąć)
- miecz ducha, którym jest Słowo Boże
- zawsze modląc się w Duchu w każdej modlitwie i prośbie

Mamy czuwać z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych.

4. Ef. 6:19-20 –Ostatnia usilna prośba Pawła – módlcie się o mnie, aby dana mi była mowa [do śmiałego zwiastowania ewangelii]

Nie prosił o swoje własne potrzeby lub uwolnienie lub pocieszenie, lecz o odwagę i sposobność do głoszenia tak, jak czynić winien.

5. Końcowe pozdrowienia Pawła.

Tychikus został wysłany, aby zanieść ten cenny list z gorącymi pozdrowieniami oraz wieściami, by zostali pocieszeni.

Pokój i miłość braciom z wiarą od Boga.

Łaska niech będzie z wszystkimi, którzy szczerze miłują Pana naszego Jezusa Chrystusa. To są najcenniejsze skarby, jakie mógł im wysłać.

XI. Objawienie 2:1 – 3:22 Listy Jezusa do Efezu i kościołów w Azji

1. Historia

Ta księga została najprawdopodobniej napisana około 90 r. n.e., na pewno nie później niż 95 r. n.e. Wszystkie listy zostały wysłane do grupy w Azji, nad którą Jan miał pieczę z regionalnego centrum, jakim był Efez zanim został zesłany na Patmos 10 lat później. Wszystkie kościoły przechodziły przez ogień szczególnie w 14 roku prześladowań cesarza Domicjana, które zmierzały już ku końcowi.

To prześladowanie miało rozmaite skutki dla wielu chrześcijan i kościołów. Wszystko, co trzeba było zrobić, aby uniknąć prześladowań, to zaprzeczyć się Jezusa i czcić cesarza.

Wielu opornie lub ochoczo zgodziło się na to i odpadło. Wielu innych zamiast zaprzeczyć się Jezusa cierpiało okrutne tortury i śmierć. Umarli z jaśniejącym triumfem na twarzy, co doprowadziło do tego, że wielu uwierzyło mimo wielkiej ceny, i to spowodowało wzrost liczebny kościoła podczas tego strasznego czasu.

B. Objawienie 2:1-7 – Efez – energiczny, zorganizowany, doktrynalnie poprawny kościół, który stracił swoją pierwszą miłość.

Utrzymywali swoją wiarę z zawziętą determinacją, ale radość, miłość i wiara znikły (por. Obj.2:2 z I Tesal.1:3). To się może zdarzyć w wyniku presji.

Wiele starszych kościołów zielonoświątkowych i ich liderzy ze Wschodniej Europy znajdują się w tej samej sytuacji po dziesiątkach lat cierpień pod władzami komunizmu.

Są nawoływani do powrotu do ich pierwszej miłości.

XII. Ewangelia Jana, I, II i III list Jana początkowo napisane do Efezu i kościołów w Azji. Zostały napisane przez apostoła Jana pod koniec jego tułaczki w celu przygotowania kościoła do zajęcia swojego miejsca w mieście.

A. Ewangelia Jana

W Ewangelii Jana jest wiele wspaniałych tematów, które nie są zawarte w pozostałych ewangeliach. Między 52 a 65 r. n.e. zostały napisane pierwsze trzy ewangelie, aby zewangelizować zgubionych Żydów (Mateusza), Rzymian (Marka) oraz Greków (Łukasza). Ewangelia Jana została napisana około trzydzieści lat później po dwóch wielkich prześladowaniach, aby pobudzić kościół, który znał trzy pierwsze ewangelie, ale stał się legalistyczny, zimny i skażony wieloma problemami. Największy nacisk położono na przyprowadzenie członków kościoła do wiary, aby poprzez wiarę żyli w Jego imieniu.

B. Pierwszy list Jana – napisany, abyśmy wiedzieli, że mamy życie wieczne.

1. I Jana 1:1-3 – opis życia wiecznego

Zobaczyliśmy je. Usłyszeliśmy je. Uchwyciliśmy je. Zapatrywaliśmy się na nie. To życie wieczne jest u Ojca.

Zostaliśmy do niego przyciągnięci. Pokochaliśmy je. Podziwialiśmy je. Zbliżyliśmy się do niego. Zostaliśmy przez nie przekonani. Pragnęliśmy go. Ostatecznie otrzymaliśmy je i teraz możemy ogłaszać (pokazywać) je wam.

2. I Jana 1:4 – teraz przynaglamy was, abyście mieli z nami społeczność tak, aby nasza i wasza radość była pełna

3. I Jana 1:5 – 2:2 – to jest zwiastowanie – Bóg jest światłością i nie ma w Nim żadnej ciemności.

a. Jedyną drogą, by Go poznać i mieć z Nim społeczność, jest chodzenie w światłości poprzez wyznawanie każdego grzechu i pozwalanie potężnej mocy krwi na kontynuację jej dzieła.

b. Jest w Nim moc, dzięki której nie musimy grzeszyć, ale nawet jeśli zgrzeszymy, mamy orędownika.

c. On jest ubłaganiem (nie pokutą) za grzechy całego świata.

4. I Jana 2:6 – Kto mówi, że w Nim mieszka, powinien postępować tak, jak on postępował.

5. Jak mieć i wzrastać w życiu wiecznym (I Jana 5:10-13)

a. Kto ma Syna, ma życie wieczne, kto nie ma Syna, nie ma życia wiecznego.

b. Jest jedno życie wieczne. Albo je masz, albo nie. Otrzymuje się je poprzez nowonarodzenie.

c. I Jana 2:12-14 – wzrost na tym świecie zaczyna się od małego dziecka (teknon) do młodego wojownika, zwycięzcę (neaniskos – nike), który jest mocny i zwyciężył złego.

6. Oznaki życia wiecznego.

- Chodzi w światłości

- Zna tego, który był od początku
- Zachowuje Jego przykazania
- Kocha braci
- Nie grzeszy
- Postępuje tak, jak On postępował
- Zwycięża świat
- Zwycięża złego

C. Drugi list Jana

1. II Jana 1-12 – chodzenie w jedynej, wiecznej prawdzie.

Chodzenie w przykazaniach Chrystusa. Ci, co zwodzą i Antychryst. Rozprawianie się z herezjami i heretykami. Jan spodziewa się uwolnienia, pragnie ich ujrzeć.

2. III Jana 1-14 – wierny i niewierny

Wierny Gajus. Rozprawianie się z Diotrefesem. Pochwała Demetriusza. Z niecierpliwością oczekuje, że ich wkrótce zobaczy.

Po 14 latach na wyspie Patmos prześladowany przez Domicjana, Jan zostaje uwolniony w 95 r. n.e. Ten wielki stary mężczyzna pozwolił, aby wiele lat w więzieniu wykonało tak wspaniałe dzieło w nim, teraz wraca do Efezu z ogniem i mocą oraz nowym namaszczeniem potężnego autorytetu.

3. Ostatnia odsłona i obalenie wielkiej Zwierzchności w świątyni Diany I Artemidy.

Według Ramsaya Mac Mullena, który cytuje Euzebiusza, Jan wszedł do samej świątyni Artemidy (lub Diany) i, stojąc przed najwyższym ołtarzem, nakazał, aby ta wielka zwierzchność uciekła w potężnym imieniu Jezusa. „Kiedy Jan to wypowiadał, nagle ołtarz Artemidy rozpadł się na drobne kawałki..... i połowa świątyni runęła. Wtedy Efezjanie, którzy byli tam zebrani zaczęli krzyczeć, ‘Jest tylko jeden Bóg, Bóg Jana.... Teraz, kiedy zobaczyliśmy Jego wspaniałe dzieła jesteśmy o tym przekonani. Miej litość nad nami, o Boże, według woli swojej i wybaw nas od naszego wielkiego zbłądzenia!.... I niektórzy z nich padli na swoje twarze i zaczęli błagać Boga, inni zgięli swoje kolana i modlili się; niektórzy rozdierali swoje szaty i płakali, a jeszcze inni próbowali uciekać.” Wprowadzanie Chrześcijaństwa w Cesarstwie Rzymskim 100-400 r. n. e autorstwa Ramsaya Mac Mullena. Yale University Press (str.26)

4. Natychmiastowe, Zdziwiający Skutki w Mieście Efez i na Kontynencie Europy po obaleniu Zwierzchności w Świątyni Diany lub Artemidy, według dodatkowych źródeł biblijnych.

a. Te informacje są zawarte w licznych pismach Pierwszych Ojców Kościoła.

b. Dwie dobre książki, które zawierają podsumowanie i doskonałe bibliografie dotyczące tego tematu to:

- Wprowadzanie Chrześcijaństwa w Cesarstwie Rzymskim 100-400 r. n. e autorstwa Ramsaya Mac Mullena. Yale University Press
- Jak Bóg Uratował Cywilizację autorstwa James'a L. Garlow'a. Regal Books.

c. Kult Diany przestał być wiarygodny w całym Cesarstwie Rzymskim i zanikł w przeciągu 50 lat.

Wpływ Artemidy lub Diany zmalał znacząco i wielu Efezjan nawróciło się do Pana. W przeciągu 50 lat od tego wydarzenia kult Isis, Artemidy lub Diany praktycznie przestał istnieć w całym Cesarstwie Rzymskim. Miasto Efez stało się głównym ośrodkiem poszerzającym Królestwo Boże na terenie Europy na kolejne 200 lat.

d. Miasto Efez stopniowo stawało się prężnym ośrodkiem poszerzającym Królestwo Boże w całym Cesarstwie Rzymskim. Były inne prześladowania i inne bitwy, ale nic już nie mogło powstrzymać poszerzania Królestwa. Ewangelia Królestwa i uwielbienie dla Jezusa jako Króla zaczęły przenikać całe społeczeństwo.

e. W 313 r. n. e. ,pod panowaniem Cesarza Konstantyna, Chrześcijaństwo stało się oficjalną religią w Cesarstwie Rzymskim, ale Konstantyn nigdy nie wyrzekł się swoich poprzednich 'bożków'. Konstantyn i jego pogańscy kapłani połączyli wiele festiwali i rytuałów związanych z Isis, Artemidą i Dianą z Chrześcijaństwem, aby ułatwić przejście z jednej religii do drugiej.

5. Powrót Diany, Artemidy lub Isis pod płaszczkiem Matki Jezusa.

Ten sam duch ciągle był aktywny. Groby Marii, matki Jezusa i Jana znajdują się w Efezie. A więc ten sam duch zmienił szaty i imię i podszywając się pod Marię matkę Jezusa zwiódł wielu. Nosząc nowe przebranie jako Maria, duch ten stopniowo zaczął przejmować kościoł od wewnątrz i w krótkim czasie uzyskał znaczącą władzę nad nim.

Wydaje się, że duch znany jako Baal, Isis, Artemida i Diana zawsze starał się dotrzeć do samego centrum władzy politycznej, ekonomicznej i wojskowej tak, aby w ten sposób uzyskać kontrolę nad całym światem. Duch ten zdjął szaty i obraz Diany, a założył szaty i obraz Marii matki Jezusa i zaczął psuć kościoł od wewnątrz.

Jego niszczący wpływ na przejście miasta i poszerzanie Królestwa.

6. Inne zwiedzenia, takie jak Masoneria i Islam mają swoje korzenie w tym samym źródle.

W 325 r. n. e. sobór w Nicei pozostał ortodoksyjny w swojej doktrynie, ale po nim nastąpił sobór w Efezie w 431 r. n. e. i wtedy oficjalnie ustanowiono kult Marii.

Początki Islamu mają swoje korzenie w kulcie Isis/Artemidy/Diany.

Masoneria również ma swoje korzenie w tym samym źródle poprzez egipską manifestację tej samej mocy okultystycznej w formie Horusa, Ozyrusa i Isis.